

Senerissimo Hispaniarum Principi.
 D. Philippo a Burgundia,
 Desiderius Erasmus Roterodamus.

Roterodamus ego non inficiabor Erasmus,
 Ne videar cives deservisse meos.
 Ipsorum instinctu Princeps clarissime salvum
 Ingressum precor ad limina nostra tuum.
 Atque hunc, quo possum studio, commendo popellum,
 Maxime praesidiis Caesare nate tuis.
 Te dominum agnoscunt omnes, te Principe gaudent,
 Nec quicquam toto charius orbe tenent (1).

Het oogenblik, wanneer de stoet stilhoudt om beeld en opschrift nader te beschouwen, is door den heer Ch. Rochussen gekozen als onderwerp van de fraaie pentteekening, waarvan eene reproductie tegenover den titel van dit boekje is geplaatst. Op den voorgrond rechts zien we don Philips, met zijne tante Maria aan zijne rechterzijde en omgeven door een aanzienlijken stoet van edellieden en jonkvrouwen; links staan de Burgemeesteren Hendrick Lourisz. en Anthonis Jacobsz. Besemer met den onlangs benoemden pensionaris Mr. Roelandt Gillisz. van Schapestein, die door hunne eerbiedige houding kracht bijzetten aan de trouw en genegenheid ademende woorden van den grooten Rotterdammer. Uit de vensters der omliggende, rijk versierde huizen slaan

(1) De vertaling hiervan luidt aldus:

Desiderius Erasmus van Rotterdam, aan den doorluchtigen prins van Spanje, Philips van Bourgondie. Ik, Erasmus van Rotterdam, zal het niet ontkennen, opdat het niet den schijn hebbe, dat ik mijne medeburgers in den steek gelaten heb. Op hun aansporing, roemrijke prins, bid ik, dat Uwe komst in onze stad gezegend moge zijn. En dit volk beveel ik met alle kracht, die in mij is, o machtige keizerszoon, in Uwe bescherming aan. Allen erkennen U als hun heer, zij zien in U gaarne hun vorst en zij hebben op de gansche wereld niets dierbaarders dan U.